

**מדינת ישראל**

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טל': 03-3924600; פקס': 03-5163093

המאשימה;

- נ ג ד -

**1. בנימין נתניהו**

באמצעות עוה"ד עמית חדד, ישראל וולנרמן ונועה מילשטיין

מרחה ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב

טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

**2. שאול אלוביץ'**

**3. איריס אלוביץ'**

באמצעות עוה"ד זיק חן, שי אילון, נעה פירר, ושניר כלימי

מרחה ויצמן 2, תל אביב

טל': 03-6932077; פקס' 03-9632082

**4. ארנון מוזס**

באמצעות עוה"ד שרון קליינמן ואח'

רח' תובל 40, רמת גן 5252247

טל': 03-6120011; פקס' 03-6121100

הנאשמים;

**תגובת ההגנה לבקשת המאשימה להציג לסנ"צ (בדימוס) חבקינ מסמכים בעניין**

**אישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000**

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 26.11.2025, מתכבדת ההגנה להגיש את תגובתה לבקשת המאשימה מיום 24.11.2025 להציג לעד ההגנה חבקינ מסמכים הקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 שלא הועברו מעולם להגנה (ואף לא צוין ברשימת חומרי החקירה שהועברה להגנה שהם קיימים) (להלן: **בקשת המאשימה**).

**ואלה נימוקי התגובה:**

**א. פתח דבר**

1. ביום 20.11.2025 התברר להגנה לראשונה, כי המאשימה מתכוונת להציג לסנ"צ (בדימוס) חבקינ, מסמכים הקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 שלא גולו מעולם להגנה.
2. לטענת המאשימה, מר חבקינ ציין בעדותו כי במהלך חודש ספטמבר 2016 חדל היועץ המשפטי לממשלה את כל נושאי הבדיקה בעניינו של ראש הממשלה מלבד סוגיית המלון ברויאל ביץ' ובכוונתה להציג בעניין זה לסנ"צ חבקינ חלקים נוספים מתוך פרוטוקול הדיון אצל היועץ המשפטי מיום 1.9.2016 וכן "מסמך פנימי נוסף" (שנאמר על ידי המאשימה שהוא בחתימת ידו של מר חבקינ) שהמאשימה סירבה למסור את תוכנו או מאפיין כלשהו שלו "על מנת לשמר אפקטיביות לחקירה הנגדית".

3. כפי שנראה להלן, מדובר במסמכים שגולו על ידי המאשימה באופן חלקי במכוון (בניגוד להחלטות בית המשפט הנכבד); או במסמכים עלומים שההגנה אפילו לא יודעת על דבר קיומם, שכן הם לא נכללו ברשימת חומרי החקירה. מדובר במסמכים שהוסתרו מההגנה, ובכך מנעה המאשימה מההגנה את היכולת לעתור לגילויים.

4. בחקשר זה טוענת המאשימה בבקשתה, כי "אין כל מניעה מהצגת המסמכים הפנימיים בחקירתנו הנגדית של חבקיין, הגם שמסמכים אלה לא סווגו כחומר חקירה בעת הגשת כתב האישום ולא הוצגו להגנה" (סעיף 2 לבקשת המאשימה). לטענת המאשימה, המסמכים אותם היא מבקשת להגיש, הם מסמכים פנימיים שהיא לא הייתה מחויבת למסור (סעיף 3 לבקשה); כי ההגנה "לא עמדה" על קבלת מסמכים פנימיים נוספים (סעיף 8 לבקשה); וכי בעדותו סני"צ חבקיין העלה בעדותו "טענה עובדתית מפורשת וקונקרטית" לפיה "בישיבה שבה אושר נתיב בדיקה של הלנת בנו של נאשם 1 בדירה בבעלות איש העסקים גיימס פאקר, היועץ המשפטי לממשלה שלל, ואף חדל, אפשרות לחקור כל נושא חקירה אחר" (סעיף 10 לבקשה).

5. לשון אחר, לשיטת המאשימה, המסמכים אותם היא מבקשת להציג לסני"צ חבקיין הם תרשומות פנימיות מובהקות שהמאשימה לא הייתה מחויבת למסור להגנה קודם לכן (או אפילו לציין שהן קיימות); ותרשומות פנימיות אלה מהוות עדות הזמה לגרסתו העובדתית (המפתיעה לכאורה) של חבקיין.

6. טענות המאשימה שגויות משפטית ועובדתית ובחלקן אף מטעות. לא מדובר בהפרה טכנית של חובת הגילוי, אלא בפגם מהותי היורד לשורש ההליך הפלילי, הפוגע בזכות היסוד להליך הוגן.

7. עמדת המאשימה מופרכת ומנותקת מהוראות הדין:

א) **המאשימה לא רשאית להחזיק מאגר מסמכים שדבר קיומו אינו ידוע להגנה** (למעט במקרה חריג בו הוצאה תעודת חיסיון בעניינם של המסמכים, ובו בלבד). לבטח שהמאשימה לא יכולה לאחר מכן לעשות שימוש באותו מאגר באופן טקטי ואף תכסיסי לצרכי ניהול ההליך.

המסמכים אותם מבקשת המאשימה להציג לסני"צ חבקיין הם **חומרי חקירה מובהקים שהמאשימה הייתה מחויבת למסור להגנה עם הגשת כתב האישום** ולכל המאוחר לאחר ובעקבות החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020;

ב) הצגת מסמכים אלה – שלא נמסרו להגנה ואפילו דבר קיומם לא גולה להגנה – מהווה הפרה של הוראות **סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי שאוסר על המאשימה להפתיע את ההגנה בראיות או בעדות שלא גולתה להגנה קודם לכן**. הפסיקה קבעה כי הוראת סעיף 77 אינה בגדר המלצה אלא מחסום דיוני מוחלט, שנועד להבטיח כי ההגנה לא תופתע על ידי ראיות שלא נמסרו לה;

ג) טענות ההגנה בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה אינן טענות מפתיעות כלל ועיקר. מדובר בטענות שהועלו לאורך כל פרשת התביעה, ואף אושרו בעיקרן על ידי עדי התביעה תני"צ כורש בר נור, ורפ"ק ליזו כהן. ממילא המאשימה לא עומדת בתנאי הוראות סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי, שמתיר לה להגיש ראיות הזמה במקרים חריגים ביותר ובהתקיים תנאים מצטברים (שלא מתקיימים בענייננו).

8. כפי שנראה להלן, טענות ההגנה בדבר היעדרם של אישורי היועץ המשפטי לממשלה הועלו עוד מראשית ההליך (במענה לאישום ובבקשה לביטול כתב האישום בהיעדר אישורים שהוגשו במקביל). בנוסף, ההגנה חקרה עדים רבים (ובכללם את תני"צ ברנור, סני"צ משולם, רפ"ק יופה ופקד ליזו כהן) על אודות קיומם של אישורי היועץ המשפטי לממשלה, ובכלל זה על אודות "שיח פנימי" שעסק באישורים אלה. הדברים נחקרו בהרחבה יתרה בחקירותיהם של תני"צ ברנור וסני"צ משולם.

9. התנהלות זו של המאשימה, אשר בחרה שלא לגלות מסמכים רלוונטיים, ואף לא לציין את דבר קיומם, חרף חקירות ממושכות בנושאים אלה, מעידה על חוסר תום לב דיוני היורד לשורשם של דברים ואף הפרת חובת הגילוי על פי דין.
10. בנסיבות אלה, לא ניתן לדבר בכלל על טענות מפתיעות שהמאשימה לא יכולה הייתה לצפות אותן, ולא בכדי מקרא הבקשה מלמד שהמאשימה טוענת טענה זו בשפה רפה ועמומה.
11. נפנה להציג את הדברים.

## **ב. השתלשלות האירועים בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 (ובכלל)**

12. הבקשה שתלויה ועומדת בפני בית המשפט הנכבד (כמו גם הבקשה המקבילה בעקבות הפרסום ב-24i, מיום 21.10.2025) עוסקת באישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000.
13. בשים לב לכך, בטרם תתייחס ההגנה לגופה של הבקשה, ובשל כך שהמאשימה הציגה מצגים לא מדויקים (ואף מטעים) ביחס לבקשות ולהחלטות שנוגעות לאישורי היועץ המשפטי לממשלה – תקדים ההגנה ותפרוס בפני בית המשפט הנכבד, את השתלשלות האירועים המלאה והמדויקת הקשורה לסוגייה זו.
14. נזכיר מושכלות יסוד: רשימת חומרי החקירה שמועברת להגנה צריכה לכלול לא רק את המסמכים שהועברו לעיון ההגנה, אלא את כל המסמכים והחומרים שנאספו במסגרת החקירה – ובכלל זה מסמכים שסווגו על ידי המאשימה כ"תרשומות פנימיות". נפנה כדוגמה ל-מ"ת (ב"ש) 6623-04-11 מדינת ישראל נ' חג'אג' (נבו, 18.5.2011), פסקה 13 ולאסמכתאות שמובאות שם:

**"החובה שהוטלה על התביעה להכין ולמסור לעיון ההגנה את "רשימת כל החומר" מטרתה להבטיח כי הנאשם ידע מהו החומר שנאסף על ידי הרשות החוקרת 'כדי שיוכל להפעיל אמצעי בקרה ביחס למיון והסיווג שנעשו בידי רשויות אכיפת החוק בין 'חומר חקירה' לבין חומר שנאסף שאינו מהווה חומר חקירה' (בש"פ 2043/05 מדינת ישראל נ' זאבי, פ"ד ס(2) 446, 463 (2005), להלן: ענין זאבי. כן ראו: בש"פ 6820/09 גבאי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה ח (10.9.2009), להלן: ענין גבאי; בש"פ 8592/10 השאש נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 5-6 (21.12.2010), להלן: ענין השאש; ענין הירשמן, פסקאות יא-יב). עיקר החשיבות של הרשימה מבחינת הנאשם היא בחומרים המפורטים בה שלא הוגדרו כ"חומר חקירה" ועל כן לא נמסרו לעיונו. הרשימה מאפשרת לו לאתר חומרים שלא נמסרו לו ושהוא סבור שיש לראותם כ"חומר חקירה", לצורך הגשת בקשה להרחבת חומר החקירה או הגשת עתירה לגילוי ראייה (ענין השאש, פסקה 6; ענין גבאי, פסקה ט; ענין הירשמן, פסקה יב)."**

15. זוהי נקודת המוצא.
16. בענייננו, ברשימת חומרי החקירה שהועברה על ידי המאשימה עם הגשת כתב האישום, נכללו מסמכים רבים ושונים שסווגו על ידי המאשימה כתרשומות פנימיות. מסמכים אלה לא הועברו לעיון ההגנה, אך דבר קיומם גולה להגנה.
17. בכלל זה, ברשימה שהועברה יש התייחסות לתרשומת פנימית אחת – שהמאשימה לא העבירה להגנה – של סני"צ (בדימוס) חבקין, מיום 25.9.2016.

18. כך נראו הדברים ברשימת חומרי חקירה :

507	183366	8	668	30	תרשומת פנימית 1	12	25/09/2016	פגישות חקירה לביצוע - פרשת 1000	---	---	---	73-74	צ"ח חבקי
-----	--------	---	-----	----	-----------------	----	------------	---------------------------------	-----	-----	-----	-------	----------

19. בנוסף, לבקשת ההגנה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 התקבלו רשימות חומרי חקירה במה שמכנה המאשימה בדיעבד "תיק 1000 הישן" שם אותר מסמך נוסף שהוגדר כ"תכנית חקירה" מיום 7.6.2016 [רשימה שהוגשה וסומנה נ/3306]:

25	2	10	תרשומות פנימיות	24	07.06.16	פנימי יאח"ה	תכנית חקירה	10 עמ + מזכר
----	---	----	-----------------	----	----------	-------------	-------------	--------------

20. אלו תוכניות החקירה היחידות שצוינו על ידי המאשימה ברשימות החומר השונות, וסווגו על ידה כתרשומות פנימיות שלא נמסרו לעיון ההגנה.

21. נקדים ונציין, כי תוכנית פעולה או כל מסמך פנימי אחר שנערך על ידי סני"צ (בדימוס) חבקי ואחרים ממועדים אחרים – ובכלל זה מיום 1.9.2016 או בסמוך לכך, לא צוינו על ידי המאשימה בשום שלב עד להגשת הבקשה ביום 24.11.2025.

22. לא זו אף זו; בראשית החליך הצדדים היו חלוקים בדבר השאלה האם אישורי היועץ המשפטי לממשלה הם חומרי חקירה שהמאשימה מחויבת למסור לעיון ההגנה אם לאו.

23. מחלוקת זו הוכרעה באופן ברור (וחלוט) על ידי בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 29.12.2020 שקבע כי אישורי היועץ המשפטי לממשלה הם חומרי חקירה שהמאשימה מחויבת למסור לעיון ההגנה (סעיף 7 להחלטה):

**"לאחר עיון בטיעוני ב"כ הצדדים, איננו מקבלים את עמדת המאשימה בעניין תיקי 1000, 2000 ו-4000.**

**אנו סבורים, כי עומדת לנאשם 1 הזכות הדיונית לקבלת האישורים, כפי שנטען בסעיף 9.5 לבקשתו, בהיותם מסמכים רלוונטיים החוסים תחת 'חומרי חקירה', בהתאם לחוק. אנו מורים למאשימה למסור להגנה את האישורים, בפורמט הקיים לגבי כל אחד מהם, בתוך 7 ימים".**

24. זוהי נקודת מוצא חלוטה נוספת – המסמכים שהמאשימה מגדירה כ"אישורי היועץ המשפטי לממשלה" הם 'חומרי חקירה בהתאם לחוק', ובהתאם המאשימה הייתה מחויבת למסור להגנה את האישורים "בפורמט הקיים".

25. ביום 5.1.2021 הגיש היועץ המשפטי לממשלה מזכר (שהוא למעשה תצהיר) מטעמו שעניינו באישורים שהוא טען שהעניק במסגרת חקירותיו של ראש הממשלה, כמתחייב לפי סעיף 17 לחוק יסוד: הממשלה.

26. הגשת המזכר לא תאמה את החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020 שהורתה למאשימה להגיש את האישורים "בתצורתם המקורית". על כן, בית המשפט הנכבד, בהחלטתו מיום 6.1.2021, חייב את המאשימה להעביר לעיון ההגנה "את אותם חלקים של המסמכים בהם נמצאת לשיטתה, הסכמת היועץ".

27. בכל הקשור לאישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 העבירה המאשימה פרוטוקולים ומיילים מושחרים ברובם מהמועדים הבאים: פרוטוקול ישיבה אצל היועץ המשפטי לממשלה מיום 26.6.2016 [נ/3304; נ/3305]; הודעת דוברות מיום 10.7.2016 לפיה היועץ המשפטי לממשלה הורה על בדיקה בעניינו של ראש הממשלה [נ/4298]; פרוטוקול ישיבה אצל היועץ המשפטי לממשלה מיום 1.9.2016 [נ/3321], שני מיילים מיום 12.9.2016 ו-18.9.2016 [נ/3325, נ/3326] וכן פרוטוקולים של ישיבות אצל היועץ המשפטי לממשלה מיום 16.12.2016 ו-25.12.2016 בהם הוחלט על חקירתו באזהרה של ראש הממשלה.
28. הנה, המאשימה חויבה למסור להגנה את כל המסמכים שמשקפים את אישורי היועץ המשפטי לממשלה שכן הם חומרי חקירה – והיא בחרה את המסמכים שהיא מוסרת לעיון ההגנה, שלשיטתה עולים בקנה אחד עם החלטת בית המשפט הנכבד.
29. המאשימה לא העבירה פרוטוקולים או אישורים אחרים מחודשים יולי, אוגוסט וספטמבר 2016, ואף לא ציינה את דבר קיומם; וגם לא ציינה קיומם של מסמכים אחרים שנוגעים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה (כדוגמת הטענה שישנו מסמך נוסף בחתימתו של סני"צ (בדימוס) חבקין מחודש ספטמבר 2016).
30. במהלך עדותו של סני"צ משולם, ביום 2.4.2023, הגישה ההגנה בקשה קונקרטית לחשוף את כל הפרוטוקולים של הישיבות שהתקיימו אצל היועץ המשפטי לממשלה בין הימים 26.6.2016 ל-1.9.2016.
31. ביום 22.5.2023, הגישה המאשימה את תשובתה, שם התנגדה להעברת הפרוטוקולים והוסיפה:  
**"21. המאשימה מתנגדת למסירת הפרוטוקול [מיום 26.6.2023 – הח"מ] במלואו. בפרוטוקול עולה שיח פנימי רב, שאינו קשור לסוגיה שבמחלוקת, וקיים אינטרס ציבורי מובהק שלא למוסרו.**  
 ...
25. המאשימה עיינה בפרוטוקולים המבוקשים. פרוטוקולים אלה מתעדים שיח פנימי. בפרוטוקולים אלה אין תיעוד לכך שהיועץ המשפטי לממשלה שינה את גזרי הליך הבדיקה שנעשה, כאמור לעיל, ביום 26.6.2016."
32. לטענת המאשימה, נוכח טענות ההגנה "החדשות" במהלך חקירתו של סני"צ משולם העבירה המאשימה (בגוף התגובה) מקטע נוסף מפרוטוקול הדיון הנ"ל (סעיף 22 לתשובתה).
33. במסגרת תגובה זו, הפנתה המאשימה גם לחלק קטן מפרוטוקול הישיבה שהתקיימה אצל היועץ המשפטי לממשלה ביום 13.7.2016 יום לפני עיכובו של מר ארי הרן.
34. הנה, למרות שההגנה חקרה ארוכות את סני"צ משולם על אודות תוכניות הפעולה שגובשו לפני הישיבות אצל אישורי היועץ המשפטי לממשלה, היא לא מסרה, לא הזכירה ולא ציינה תוכניות פעולה נוספות (מלבד אלו שמצוינות ברשימות החומר) ובוודאי שלא מסרה אותן להגנה או ביקשה להציגן לעדים כלשהם. כמו כן, גם בתגובה זו, לא ציינה המאשימה כי ישנם פרוטוקולים ומסמכים רלוונטיים מחודשים יולי, אוגוסט וספטמבר 2016 שמשליכים על גבולות האישורים והנחיות היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000. להפך.
35. בבקשה שהגישה המאשימה בעניין המסמכים שהיא מבקשת להציג לסני"צ (בדימוס) חבקין, טענה המאשימה כי נוכח תשובה זו "זנחה" ההגנה את בקשתה לעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה (סעיף 8 לבקשת המאשימה).
36. מדובר בטענה שגויה ומטעה באופן מובהק.

37. לא רק שההגנה לא זנחה את בקשתה – ביום 18.6.2023 הגישה ההגנה בקשה מפורשת להגיב לתשובה זו (סעיף 8 לבקשה), שם נאמר כך:

**“במסגרת התגובה, הביעה המאשימה את התנגדותה להעברת מלוא הפרוטוקולים לעיון ההגנה, וחלף זאת, היא הסכימה להעביר 'שני מקטעי פרוטוקול נוספים', תוך שהמאשימה ממשיכה שלא לגלות את התכתבויות הרלוונטיות ועשרות עמודי פרוטוקול, ואף לא מעמידה את החומר לעיון בית המשפט לצורך בחינתו. די במקטעים שהוצגו כדי ללמוד שאין בידי המאשימה אישור מתאים, ואולם כדי לא להותיר את הדברים ללא בירור מלא, יש מקום למסור להגנה את מלוא הפרוטוקולים, כפי שיפורט בתגובה”.**

38. ואכן, בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד, ביום 19.9.2023 הגישה ההגנה את תגובתה לתשובת המאשימה. תגובה מפורטת זו הסתיימה בפסקה 44 כך:

**“נוכח כל האמור לעיל, וכדי שהצדדים להליך שבכותרת יוכלו להפיג את הערפל סביב הסוגיה, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המאשימה למסור לעיון בית המשפט הנכבד, ולאחר מכן לעיון ההגנה את מלוא הפרוטוקולים מיום 26.6.2016 ועד ליום 1.9.2016 כולל, ללא השחרות והשמטות וכן את הראיות שהוצגו ליועץ המשפטי לממשלה, ובכלל זה את ההקלטות אליהן מתייחס “דובר א” במקטע שצורף לראשונה על ידי המאשימה בסעיף 22 לתגובתה”.**

39. ההגנה הבהירה שהיא עומדת על בקשה גם במהלך עדותו של תנ”צ כורש, נפנה לפרוטוקול הדיון מיום 8.4.2024 (בעמודים 39275-39279).

40. הנה, לא רק שהבקשה של ההגנה לא זנחה בשל תשובת המאשימה, אלא שההגנה הבהירה הבהר היטב שהיא עומדת על הבקשה וסבורה שהיעתרות לבקשה חשובה להכרעה בסוגיית אישורי היועץ המשפטי לממשלה.

41. נאמר עוד; טענת המאשימה כי ההגנה “זנחה” את הבקשה ולכן מותר לה להציג למר חבקיין מסמכים שלא הועברו מעולם להגנה לא עולה בקנה אחד עם הוראות הדין, גם אם ההגנה הייתה “זונחת” את הבקשה, וכאמור לא כך הם פני הדברים. **החובה של המאשימה למסור הגנה חומרי חקירה ולהעביר רשימת חומרי חקירה מלאה שכוללת את כל החומר שנאסף בתיק, לא נגזרת מבקשות ההגנה, אלא מהוראות הדין ומהחלטות בית המשפט הנכבד.** הוראות הדין והחלטות בית המשפט הנכבד מחייבות את המאשימה למסור להגנה את מלוא חומרי החקירה בתיק; ולציין ברשימת חומרי החקירה את כל החומר שנאסף, ובכלל זה (כפי שעשתה ביחס לתוכניות אחרות) את תוכניות הפעולה שהוכנו וגובשו בשלבים השונים של החקירה.

42. בכל השלבים האלה, למרות חובתה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי, למרות ההחלטה של בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020, ולמרות החקירות המפורשות של ההגנה בעניינים אלה ממש, לא מצאה המאשימה לגלות, למסור ולאפשר להגנה לעיין במסמכים נוספים על אלה שפורטו לעיל, ובכלל זה לא התייחס אפילו לקיומם של מסמכים נוספים בחתימתו של סני”צ (בדימוס) חבקיין (מלבד מסמך אחד מיום 25.9.2016, שהוגדר על ידי המאשימה כתרשומת פנימית שההגנה לא זכאית לקבל לעיונה).

43. השתלשלות האירועים שתוארו על ידנו בהרחבה לעיל מוביל למסקנה ברורה אחת – לא ניתן לאשר למאשימה להציג לסני”צ חבקיין מסמכים הקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה שכן הדבר מנוגד להוראות סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי; ולא עומד בתנאים המנויים בסעיף 165 לחוק זה.

**ג. המאשימה לא רשאית להחזיק "במאגרי מסמכים" שלא גולו להגנה; ולבטח שהמאשימה לא יכולה לשלוח "מסמכים סלקטיביים" מתוך "מאגר סודי" שלא גולה**

44. כאמור לעיל, על פי הדין ופסיקת בתי המשפט, המאשימה מחויבת למסור להגנה רשימת חומרי חקירה הכוללת את כלל חומרי החקירה שבידה. חריג יחיד לעניין זה מצוי במקרה בו הוצאה תעודת חיסיון שאז רשאית המאשימה לחסות את דבר קיומם של המסמכים, תוך מסירת פרפראזה בעניינם. חריג זה כמובן לא קשור לענייננו.
45. מכאן שהמאשימה לא רשאית להחזיק במסמכים שלא מצויים ברשימת חומרי החקירה (ולא נחסו בתעודת חיסיון כדין). ברור שעתה, המאשימה לא רשאית לגשת לאותו מאגר, שהיא בכלל לא רשאית להחזיק, ולשלוח מתוכו – באופן סלקטיבי – מסמך זה או אחר.
46. המאשימה מבקשת להוסיף חטא על פשע – שכן היא מעוניינת להציג מסמכים מאותו מאגר סודי, מבהירה שבכוונתה להציג רק "מקטעים" מאותם מסמכים והכל תוך שהיא מבקש להמשיך להסתיר את המאגר כולו ולא למסור פירוט על אודות כלל המסמכים שמצויים בו.
47. כבר מכאן דין בקשת המאשימה להידחות.

**ד. חובות המאשימה לפי סעיף 74 ו-77 לחוק סדר הדין הפלילי**

48. סעיפים 74 ו-77 לחוק סדר הדין הפלילי מעגנים את זכות העיון של הנאשם ואת חובת הגילוי המוטלת על המאשימה.
49. הוראות דין אלה אינן טכניות בלבד, אלא ביטוי ישיר לעקרון יסוד של ההליך הפלילי – עקרון "הקלפים הפתוחים" – המחייב את המדינה לשתף את ההגנה בכל חומר שנאסף על ידה, ולאפשר לנאשם להתמודד באופן שוויוני עם הראיות המובאות נגדו.
50. עקרון זה הוא ביטוי ישיר לזכות החוקתית להליך הוגן, הנגזרת מסעיף 5 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הפסיקה חזרה וקבעה כי פגיעה בזכות זו מחייבת ביקורת שיפוטית קפדנית (ראו: בג"ץ 7357/95 ברקי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 769).
51. סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי קובע:

**"הוגש כתב אישום בפשע או בעוון, רשאים הנאשם וסניגורו, וכן אדם שהסניגור הסמיכו לכך, או, בהסכמת התובע, אדם שהנאשם הסמיכו לכך, לעיין בכל זמן סביר בחומר החקירה וכן ברשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החוקרת, והנוגע לאישום, שבידי התובע ולהעתיקו; בסעיף זה, 'רשימת כל החומר' – לרבות ציון קיומו של חומר שנאסף או שנרשם בתיק שאינו חומר חקירה ושל חומר שנאסף או שנרשם בתיק שהוא חסוי על פי כל דין, וכן פירוט של סוג החומר כאמור, נושאו והמועד שבו נאסף או נרשם, ובלבד שאין בפירוט האמור לגבי חומר חסוי כדי לפגוע בחיסיון לפי כל דין; היו בחומר כמה מסמכים מאותו סוג העוסקים באותו עניין, ניתן לפרטם יחד כקבוצה, תוך ציון מספר המסמכים הנכללים בקבוצה".**

52. זכות העיון נועדה להבטיח שההגנה תקבל הזדמנות מלאה להתגונן מפני כתב האישום, ובכך מאפשרת לממש את זכותו להליך הוגן (ע"פ 2697/14 ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל (נבו, 6.9.2016) (להלן: עניין חדאד); בש"פ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר (נבו, 23.1.2014)).

53. על חומר חקירה שכזה, ובכלל על ראיות שהמאשימה בקשת להגיש, חלה הוראת סעיף 77(א) לחוק סדר הדין הפלילי:

**“לא יגיש תובע לבית המשפט ראיה ולא ישמיע עד אם לנאשם או לסניגורו לא ניתנה הזדמנות סבירה לעיין בראיה או בהודעת העד בחקירה, וכן להעתיקם, אלא אם ויתרו על כך”.**

54. תכליתו של סעיף 77 היא למנוע מצב שבו המאשימה תביא ראיה או עדות שלא הייתה ידועה להגנה, ובכך נועדה להבטיח שההגנה לא תופתע על ידי המאשימה.

55. סעיף 77 מעגן את החובה שחלה על המאשימה לשחק ב"קלפים פתוחים" ולגלות להגנה כל ראיה ועדות שמצויים ברשותה.

56. סעיף 77 מהווה סנקציה דיונית, שנועדה להעניק לבית המשפט כלי לאכוף את החובה שחלה על המאשימה לגלות להגנה את כל חומרי החקירה שנאספו על ידה. הפרת זכות העיון מקימה בפני המאשימה מחסום דיוני מפני שימוש בראיות או בעדויות שלא נמסרו לידי הנאשם (ראה, עניין חדאד).

57. ויודגש: החובות הדיוניות המוטלות על התביעה ועל ההגנה במשפט הפלילי אינן סימטריות. התביעה לא יכולה להפתיע את ההגנה, והיא כבולה לראיות שבחומר החקירה. לעומת זאת, לא מוטלת חובה דומה על ההגנה. ראו דבריו של קדמי, סדר הדין בפלילים 1469 (חלק שני, מהדורה מעודכנת 2009):

**“ההגנה אינה מוגבלת בהשמעת עדים והבאת ראיות לחומר חקירה או לרשימת עדים מוקדמת, דוגמת התביעה, והיא רשאית להביא כל ראיה רלוונטית, לאמור: כל ראיה שבכוחה לתרום לפתרון השאלות השנויות במחלוקת, בין במישרין ובין בדרך של כרסום באמינותן של ראיות התביעה”.**

58. הנה, המאשימה לא יכולה להציג לסני"צ חבקיך מסמכים שלא הוצגו להגנה, ולבטח שהיא לא יכולה להציג מסמכים שלא נכללו ברשימת חומר החקירה.

59. הדברים חמורים עוד יותר מהיבט נוסף.

60. כאמור, החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020, קבעה במפורש כי:

**“עומדת לנאשם 1 הזכות הדיונית לקבלת האישורים, כפי שנטען בסעיף 9.5 לבקשתו, בהיותם מסמכים רלוונטיים החוסים תחת 'חומרי חקירה', בהתאם לחוק”.**

61. בעקבות כך, המאשימה העבירה להגנה רק חלק מפרוטוקול הישיבה מיום 1.9.2016 – שבו נכללו המשפטים הבאים בלבד:

**“אבל הרעיון הוא שבזמן קצר לאחר שייחקר נ' [מדובר בנוני מוזס – הח"מ] תחת אזהרה” (נומרטור 2).**

**“מתחילים בני” (נומרטור 3).**

**“מדובר ברועי רוזן” (נומרטור 8).**

**“אז דברו גם עם רועי רוזן” (נומרטור 10).**

**“שבעה עדים ובה סיימנו עכשיו. אלא אם יעלו עוד דברים” (נומרטור 11).**

**”שני ללא ספק הולך לחקירה תחת אזהרה בחשד לשוחד” (נומרטור 12).**

62. זהו. אלו כל המילים שבחנה המאשימה למסור להגנה לאחר החלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020. אף אחד לא חסם אותה ולא מנע ממנה למסור חלקים נוספים (או את הפרוטוקולים כולם).
63. ההגנה היא זו שביקשה (ובקשתה כאמור עדיין תלויה ועומדת) כי בית המשפט יורה על גילוי מלא של כלל התרשומות והפרוטוקולים, וכן כל המסמכים שהועברו ליועץ המשפטי לממשלה בהקשר זה. ההגנה ביקשה גילוי מלא. המאשימה התנגדה ועודנה מתנגדת.
64. המאשימה, מבקשת עתה לפגוע בזכות ההגנה להליך הוגן; לברור מסמכים באופן סלקטיבי מתוך מאגר סודי שלא גולה בניגוד לדין; להפר את האיזון בין ההגנה למאשימה בעניין זה; ולעקוף את חובתה לשחק ב”קלפים פתוחים” ואת האיסור להפתיע את ההגנה.
65. לשיטת המאשימה, בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 29.12.2020 היא יכולה הייתה לבחור אילו מסמכים הקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה לגלות להגנה ואילו לא; היא יכולה הייתה להשאיר אצלה מסמכים רבים הקשורים לאישורים אלה מבלי לגלות את דבר קיומם; היא רשאית לאפשר להגנה לחקור עדים רבים על אודות סוגיות אלה מבלי לגלות את דבר קיומם של מסמכים (סותרים או תומכים); ובשלב כלשהו – בעיצומה של פרשת ההגנה – לגלות לראשונה את דבר קיומם של מסמכים סלקטיביים ולהציג את חלקם, באופן לא שלם ולא מלא בחקירה נגדית, כאשר נשללה מן ההגנה הזכות להתמודד עימם בשלב המתאים.
66. לא ייתכן שהמאשימה תזכה ליתרון דיוני (ומהותי) בשל התנהלותה התכסיסנית. מדובר בתוצאה שפוגעת באופן אנוש בזכות ההגנה להליך הוגן, ומעניקה יתרונות דיוניים ומהותיים משמעותיים למאשימה.
67. סיווגו של מסמך כחומר חקירה או כתרשומת פנימית חייב להיעשות בתום לב, באופן מושכל, ובשלב מוקדם של ההליך. בהתאם, אסור לאפשר שהפרורגטיבה הזו שמוקנית למאשימה, תשמש עבורה ככלי טקטי לבחירתה ובהתאם לתזמון שנוח לה. כאמור בעניינו, אנחנו אפילו לא נמצאים בנקודה האמורה, שכן מדובר במסמכים שהוסתרו באופן מלא, והמאשימה אפילו לא ציינה אותם ברשימת חומר החקירה בגדר תרשומת פנימית.
68. אף שהדברים לא נוגעים ישירות לעניינו שהוא בבחינת קל וחומר, הרי שהדין קובע שאין לאפשר למאשימה לשנות בדיעבד את סיווגם של מסמכים, כך שאלה שהוגדרו תחילה כ”תרשומות פנימיות” ייהפכו לפתע ל”חומרי חקירה” רק כאשר הדבר משרת את מטרותיה הראייתיות. שינוי כזה פוגע בזכות הנאשם להליך הוגן, ומרוקן מתוכן את חובת הגילוי הקבועה בסעיפים 74 ו-77 לחוק.
69. אם תותר פרקטיקה זו, תוכל המאשימה להסתיר חומרים רלוונטיים מאחורי מסך של “תרשומת פנימית”, ורק כאשר תראה לנכון – לחשוף אותם באופן סלקטיבי, מבלי שההגנה תוכל להיערך כראוי. בכך ייגרם נזק בלתי הפיך להגנה. התנהלות שכזו שוללת מההגנה את ההזדמנות לחקור עדים, לגבש קו חקירה ולבנות אסטרטגיה דיונית על בסיס מלוא התמונה העובדתית. התנהלות כזו חותרת תחת זכות ההגנה להליך הוגן ומנוגדת לתכליתו של סעיף 77, שנועד למנוע הפתעות ולכפות על המאשימה שקיפות מלאה לאורך כל ההליך.
70. ככל שיותר למאשימה להציג מסמכים אלה לסני”צ חבקיין, ההגנה אף תאלץ לזמן לחקירה נוספת עדים רבים שכבר העידו במסגרת פרשת התביעה. וגם זאת, רק לאחר שיגולו כל המסמכים הרלוונטיים (ולא רק גילוי חלקי וסלקטיבי לבחירת המאשימה).

71. נפנה בעניין זה לת"פ (שלום פ"ת) 5839-05-17 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ארביב (נבו), 30.5.2019 שם נקבע כי:

**"הסיטואציה בה המאשימה שומרת ראיות 'קרוב לחזה', וסוברת כי תוכל להודיע על הימצאן ברשותה לראשונה במועד בו תחפוץ לעשות כן, ולאחר קיומם של ארבעה דיונים במסגרת פרשת התביעה, במהלכם לא חשפה ראיות אלו, מנוגדת לסדר הדברים המקובל" (שם, פסקה 7).**

72. המקרה שנידון בעניין ארביב קל בהרבה מהמקרה שלנו – שכן שם המאשימה העבירה להגנה חומרים מתוך תיק אזרחי והודיעה שהיא מתכוונת לעשות בהם שימוש במהלך פרשת ההגנה. בענייננו, המאשימה שומרת "קרוב לחזה" ראיות מזה חמש שנים, מסרבת למסור אותן להגנה מבעוד מועד, ומבקשת להפגיע את ההגנה ולעשות בהן שימוש לראשונה במסגרת חקירתו הנגדית של סני"צ חבקיין.

73. זאת אין להתיר.

### **ה. המאשימה לא עומדת בתנאים הקבועים בסעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי**

74. כך או כך, בין אם מדובר בחומר חקירה ובין אם לא – ממילא המאשימה לא יכולה להציג את המסמכים שהיא מבקשת להציג לסני"צ חבקיין בשל הוראות סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי.

75. נזכיר, פרשת התביעה הסתיימה בחודש אוגוסט 2024 וההליך מצוי בעיצומה של פרשת ההגנה.

76. סעיף 156 לחוק סדר הדין הפלילי שכותרתו "פרשת התביעה" קובע כך:

**"לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום או באחד האישומים שבכתב האישום, או שהודה ובית המשפט לא קיבל את הודייתו, תביא התביעה לפני בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה, ורשאית היא להקדים להן דברי פתיחה".**

77. סעיף 157 לחוק סדר הדין הפלילי שכותרתו "סיום פרשת התביעה" קובע כך:

**"בגמר ראיותיו יודיע התובע שפרשת התביעה הסתיימה".**

78. כלומר, על התביעה להביא את **כל** ראיותיה במהלך פרשת התביעה. על רקע חומר הראיות שמעבירה המאשימה להגנה, ההגנה בונה את קו ההגנה שלה והוא מהווה את הבסיס לכל המשפט.

79. הכלל הוא שעל התביעה להסתפק בראיות שהביאה במהלך פרשת התביעה. ראו הדברים של קדמי **סדר הדין בפלילים** 1444 (חלק שני, מהדורה מעודכנת 2009):

**"כאשר מסיימת התביעה להביא את ראיותיה – מכריז בא כוח התביעה: 'אלו עדיי'; ובהכרזה זו – הריהו חותם את פרשת התביעה.**

**משמעות ההכרזה היא: שהתביעה 'מסתפקת' בראיות שהביאה להוכחת האשמה המיוחסת לנאשם בכתב האישום".**

80. על כן אנו מצויים בגדרו של סעיף 165 לחוק סדר הדין הפלילי שקובע כי:

**"בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר בו מהודייתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה".**

81. רק התחילה פרשת ההגנה, וכבר ברור שהמאשימה מבקשת לעשות שימוש נרחב ביותר בסעיף זה, בניסיון (עקר) לתקן את פרשת התביעה שנוהלה על ידה; וזאת בניגוד לדין ולפסיקה לפיהם רק במקרים חריגים ביותר תותר למאשימה להגיש ראיות הזמה.

82. האזהרה מכך שראיות הזמה יהפכו כלי בידי המאשימה לבצע מקצה שיפורים לפרשת התביעה, נשמעה פעם אחר פעם על ידי בתי המשפט. נפנה למשל לת"פ (מחוזי תל אביב-יפו) 360/96 מדינת ישראל נ' זאב בשן (4.5.1998):

**"סעיף 165 לחוק אינו כלי בידי התביעה לבצע מקצה שיפורים מקום בו התגלו סתירות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים השנויים במחלוקת. הוא לא נועד לאפשר לתביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמר כן הרי שבכל פעם שההגנה מביאה ראיה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, קמה לתביעה זכות להביא ראיות הזמה, ועל כגון דא נאמר "אם כך, אין לדבר סוף". ברוח דברים אלו התבטא נשיא בית המשפט העליון (כתוארו אז) חש' שמגר כאשר אמר: "אכן, אין להסכים, שההליך הפלילי יהפך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות." (ע.פ. 842/85 הרנוי נ. מד"י פ"ד מב(4) 259).**

83. המקרה שלנו. הוא בדיוק המקרה מפניו התריעה הפסיקה.

84. אחד התנאים המצטברים שהמאשימה נדרשת להוכיח, הוא שהיא לא יכולה הייתה לצפות באופן אובייקטיבי את הטענות שההגנה מעלה מראש.

85. ת"פ (שלום קריות) 39288-07-15 מדינת ישראל נ' בוחבוט (30.8.2017):

**"לפי סעיף 165 לחסד"פ, בית המשפט יתיר לתביעה להביא ראיות נוספות כאשר התביעה לא יכלה לצפות באופן אובייקטיבי את הטענות שמעלה ההגנה מראש (ב"ש (מחוזי חיפה) 2469/02 מדינת ישראל נ' עדואן (פורסם בנבו, 15.5.2002); בש"פ 3991/05 מדינת ישראל נ' אוחיון (פורסם בנבו, 30.5.2005)). המבחן הוא מבחן הצפיית בגדרו יש לשקול האם התביעה יכולה הייתה באופן סביר לצפות את דרך מהלכה של ההגנה. בהקשר לכך נפסק, כי אין מדובר בצפייה מפורטת וממוקדת של כל הרכיבים בעדות, אלא די בידיעה כללית אודות הנושא, כדי לסכל את יסוד ההפתעה (ת"פ (מחוזי חיפה) 114/01 מדינת ישראל נ' יצחק (פורסם בנבו, 8.5.2003); ב"ש (מחוזי י-ם) 5167/05 מדינת ישראל נ' אליהו (פורסם בנבו, 11.12.2005)).**

**כמו כן, התייחס בית המשפט בפסיקה למהות הזכות להבאת עדי הזמה. בת"פ (מחוזי ת"א) 360/96 מדינת ישראל נ' בשן (פורסם בנו, 4.5.1998) נקבע כי: "סעיף 165 לחוק אינו כלי בידי התביעה לבצע מקצה שיפורים מקום בו התגלו סתירות בין עדי התביעה לעדי ההגנה בנושאים השנויים במחלוקת. הוא לא נועד לאפשר לתביעה לנסות ולחזק עדות שכבר הובאה, שאם לא תאמר כן הרי שבכל פעם שההגנה מביאה ראיה הסותרת ראיות שהובאו על ידי התביעה, קמה לתביעה זכות להביא ראיות הזמה, ועל כגון דא נאמר "אם כך, אין לדבר סוף". ובמלים אחרות "אין להסכים שההליך הפלילי יהפך לנדנדה אין סופית של עדויות הזמה הדדיות."**

86. ת"פ (חיפה) 114-01 מדינת ישראל נ' טל בן סבח יצחק (17.6.2002):

"השאלה העיקרית אותה צריך בית המשפט לבחון הינה האם היה דבר מה בעדות ההגנה שיש בו כדי להפתיע את התביעה והוא שיאפשר לה להביא את ראיותיה היא לאותו עניין על מנת לסותרו.

המבחן הראוי לבחינת סוגיה זו הוא מבחן הצפיות - הנפוץ כל כך במחוזותינו ויפה גם לעניין זה. בשימוש במבחן הצפיות יש לשאול אם כן, האם יכלה התביעה לצפות את דרך מהלכה של ההגנה, האם הראיות שעלו מעדויות ההגנה הן ראיות שהיו צפויות לעלות - אם כפועל יוצא מהראיות שעלו בפרשת התביעה ואם בכלל. כמובן, שאין המדובר בידיעה פרטנית וממוקדת שהרי אז היה מתייחר המשפט כשכל צד צופה מהלכו המדויק של חברו, אלא בידיעה כללית כזו המסכלת את אלמנט ההפתעה. ראה ר"ע 178/87 - אהוד גת נ' אליהו גת. תק-על 87(2), 579 שם נאמר כי:

'השופט הציב לעצמו את המבחן הנכון והמקובל כאשר הכריע בבקשה על פי אלמנט ההפתעה'."

87. הדברים קיבלו ביטוי גם בהחלטת ההרכב הנכבד בהליך שבכותרת מיום 3.6.2025.

88. בעניינו, אין שום הפתעה בטענות ההגנה שנשמעו (בין היתר) במהלך עדותו של סני"צ חבקין.

89. טענת המאשימה היא ש"במסגרת עדות חבקין עלתה טענה עובדתית מפורשת וקונקרטית, ובמובן זו היא טענה חדשה" (סעיף 9 לבקשה).

90. ניתן לראות שהמאשימה העלתה את טענת "ההפתעה" באופן רפה ועמום – ולא בכדי. אין כל הפתעה בטענות ההגנה בעניין.

91. טענות ההגנה כי תיק 1000 נחקר ללא אישור של היועץ המשפטי לממשלה נטענו במענה לאישום שהוגש ביום 18.1.2021, בסעיף 544; וביתר הרחבה בבקשה שהוגשה בד בבד עם המענה לאישור – לביטול כתב האישום בהיעדרם של אישורי היועץ המשפטי לממשלה – ולעניינו, בעיקר פרק ג' בבקשה זו (סעיפים 75-33).

92. יתרה מכך, עצם העובדה שהמסמכים היו מצויים בידי המאשימה מלמדת כי היא צפתה, ואף נדרשה לצפות, את האפשרות שטענות ההגנה יעלו בהקשר זה. משכך, אין כל יסוד לטענת ההפתעה, והניסיון להציג את המסמכים כראיות הזמה חורג מגדרי סעיף 165 לחוק.

93. די בכך כדי לקבוע כי המאשימה לא הופתעה כלל, ואין מקום להתיר לה להביא ראיות הזמה (שהן חומרי חקירה שהמאשימה בחרה להסתיר מההגנה במשך ההליך כולו) בנקודה זו.

94. לכך יש להוסיף, שההגנה טענה וחקרה בהרחבה עדי תביעה משמעותיים ביחס לטענות אלה, לרבות באופן מפורש לעניין הטענה כי האישור של היועץ המשפטי לממשלה מיום 26.6.2016 לא כלל אישור לחקירת קבלת מתנות ממר מילצ'ין, וכי האישור שניתן על ידי היועץ המשפטי לממשלה ביום 1.9.2016, היה אישור תחום לענייני חקירת "המלון" בלבד. ההגנה חקרה באופן מפורש עדים רבים ביחס לטענות שפעולות החקירה בתיק 1000, שבוצעו בחודשים ספטמבר ואוקטובר 2016, ובכלל זה חקירותיהם של הגב' קליין ומר חסון בעניין המתנות ממילצ'ין ופאקר נעשו ללא אישור של היועץ המשפטי לממשלה.

95. ביום 20.2.2023 החלה עדותו של סני"צ מומי משולם שהגדיר עצמו כראש צוות החקירה בתיקים 1000-2000.
96. במסגרת עדותו, נחקר סני"צ משולם ארוכות על אישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 – והתייחס לתוכניות פעולה שונות: למשל, תוכנית פעולה שסני"צ משולם התבקש לטענתו להכין לאחר חקירתו של העיתונאי בן כספית בחודש אפריל 2016 ולקראת הדיון אצל היועץ המשפטי לממשלה ביום 26.6.2016 (פרוטוקול דיון מיום 20.2.2023, עמודים 25253-25266).
97. בדיון למחרת, מיום 21.2.2023, נשאל סני"צ משולם במפורש על תוכנית הפעולה שמצוינת ברשימת "1000 הישן" [נ/3306] – שכן ההגנה הכירה את קיומה בזכות קבלת הרשימה (פרוטוקול דיון מיום 21.2.2023, עמודים 25299-25311).
98. ההגנה לא הכירה תוכנית פעולה נוספת שנערכה לפני או אחרי הדיון אצל היועץ המשפטי לממשלה ביום 1.9.2016 וממילא לא יכולה הייתה לשאול על כך דבר.
99. בנוסף, מר משולם נחקר ארוכות על אודות פעולות החקירה שבוצעו לפני ואחרי הישיבה שהתקיימה אצל היועץ המשפטי לממשלה ביום 1.9.2016 והמיילים מהימים 12.9.2016 ו-18.9.2016 – שהתייחסו למלון רויאל ביץ' (פרוטוקול הדיון מיום 20.2.2023, מעמוד 25161).
100. סני"צ משולם גם נחקר במפורש על הטענה כי החקירות בעניינו של ראש הממשלה הגיעו למבוי סתום (כפי שאמר היועץ המשפטי מנדלבלית בראיון שהעניק "במקרה" לכתבת דנה וייס) – וכי ברגע האחרון, לאחר שנחסמו כל כיווני החקירה האחרים, היועץ המשפטי התיר למשטרה לחקור את עניין מלון רויאל ביץ' (פרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023, מעמוד 25576). באותה ישיבה סני"צ משולם נחקר בהרחבה על הפעולות שבוצעו על ידי המשטרה בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2016 ועל טענת ההגנה (שלשיטתנו הוכחה) שפעולות אלה בוצעו בניגוד לאישור היועץ המשפטי לממשלה. סני"צ משולם נחקר על התסכול שחשו במשטרה בשל המגבלות שהוטלו עליהם על ידי היועץ המשפטי לממשלה (נפנה לחקירה ארוכה בנושא שמתחילה בעמוד 25681 לפרוטוקול הדיון מיום 22.2.2023 – כולל הטענות לתסיסה מצד המשטרה, לתסכול, ועוד).
101. ההגנה המשיכה לחקור עדים רבים בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה בתיק 1000 (ובכלל).
102. נפנה גם לעדותו הנרחבת של תני"צ כורש ברנור בעניין אישורי היועץ המשפטי לממשלה (ולמעשה להיעדרם), ונפנה בפרט לשני חלקים בעדותו של תני"צ ברנור:
103. פרוטוקול דיון מיום 8.4.2024 עמוד 39278, משורה 7:

**ש. ב-26 ביוני היה כבר תיק משטרה שכונה תיק 1000? לא 1000 הישן, 1000 במובנו זהיום?**

**ת. הכותרת של המסמכים היה 1000 כן.**

**ש. לא, עניין של מתנות ממילצין והדברים האלה, זה דבר שבדקתם ב-26 ביוני?**

**ת. בדקנו, לא, אבל השם מילצין היה מוכר**

**ש. למה לא בדקתם? אני אגיד לך למה, כי היועץ לא הרשה לכם לבדוק את זה נכון?**

**ת. הנושא היה מוכר**

**ש. תענה לשאלה שלי**

**ת. שנייה, שנייה, הנושא, השם הזה יחד עם עוד הרבה שמות הגשנו תכנית והתכנסנו לסוף יוני לקראת סדרה של אישורים**

ש. שמעת מה שאלתי אותך?

כב' השופט ע' שחם: התשובה לשאלה הייתה כן? שלילית? לא, לא קיבלתם אישור?

ת. אם לא חקרנו אותו ביוני

כב' השופט מ' בר-עם: אם אדוני יודע מתוך ידיעה

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ב-26 ביוני האם היה לכם אישור יועץ

לחקירה בעניין של מילצ'ן?

ת. לא".

104. פרוטוקול דיון מיום 15.4.2024 עמוד 39549, משורה 3:

"ש. אבל את המועד, אני אומר לך שמקודם אמרת שביולי היועץ לא אישר לכם

לחקור את מילצ'ן?

ת. אמרתי עוד פעם, במסגרת כל מה שהיה ביוני היה גם את השם של מילצ'ן ועוד

הרבה אנשי עסקים תחת הכותרת טובות הנאה, כן

ש. שאותם הוא לא אישר לכם לחקור, כך אמרת?

ת. ביוני כשהגשנו את התכנית, לא".

105. תני"צ ברנור הוסיף ואמר כי "רשימת אנשי עסקים שהעבירו כספים על פי החשד, הופיעה עוד איפה שהוא במאי, ביניהם גם מילצ'ן" ואישר כי לא הותר להם לחקור כיוון זה (פרוטוקול דיון מיום 9.4.2024, עמודים 39455-39456).

106. תני"צ ברנור אף העיד שלא מומשו צווי החיפוש שהוצאו בעניינם של הגב' קליין ומר חסון ביום 28.9.2016 (נ/2850; נ/3026), שכן לא היה אישור לעשות זאת (פרוטוקול דיון מיום 9.4.2024, עמוד 39498, משורה 6).

107. גם תני"צ ברנור נחקר בהרחבה על כך שהיועץ המשפטי לממשלה החליט לסגור כיווני חקירה רבים בתחילת חודש ספטמבר 2016, ואישר שבדיון מיום 1.9.2016 כיוון החקירה היחיד שנותר היה מלון רויאל בפי (פרוטוקול דיון מיום 9.4.2024, עמוד 39441):

ש. באוגוסט כל העניינים כבר נסגרים או שהיועץ לא מרשה להתקדם איתם, הדבר

היחיד שהוא מרשה להתקדם זה באמת הסיפור של יאיר נתניהו בספטמבר. נכון?

ת. על מתי אתה מדבר? על איזה תקופה?

ש. ה-1 בספטמבר.

ת. ב-1 בספטמבר פעולות החקירה היו הדירה. כן".

108. תני"צ ברנור נשאל גם הוא על התסכול שחשו במשטרה מהחלטות היועץ המשפטי לממשלה (פרוטוקול דיון מיום 8.4.2024, עמודים 39203-39204).

109. קו ההגנה בעניין הזה היה חד, גלוי וברור למאשימה לאורך כל הדרך.

110. גם בשלב הזה, כאשר תני"צ ברנור העיד במפורש שלא היה אישור של היועץ המשפטי לממשלה לחקור בעניינים הקשורים למילצ'ן, שכיוון החקירה היחיד היה כיוון "המלון" ושלא היה אישור לממש את צווי החיפוש שהוצאו בעניינם של הגב' קליין ומר חסון, המאשימה לא מצאה לנכון לגלות מסמכים כלשהם – ובכלל זה מסמך בחתימתו של סני"צ חבקין מתחילת חודש ספטמבר 2016.

111. גם פקד ליזו כהן נחקר בעניינים אלה בהרחבה. כך למשל בפרוטוקול הדיון מיום 5.2.2024, בעמוד 35499 :

ש. טוב, האמת היא שמומי שנחקר פה העיד שהוא לא ידע שצריך אישור היועץ המשפטי לממשלה אבל זה באמת לא משנה, אבל כן ידעת שהנושא הוא, כשאנחנו מדברים על ספטמבר 2016 שמה שאת בודקת את מה שאת חוקרת במנדט שלך זה לחקור את הסיפור של יאיר נתניהו שלן בדירה של פאקר נכון? את זה ידעת?

ת. כן.

ש. לא בטוח ששומעים.

ת. כן. כן."

112. וכך גם רפ"ק דני יופה בימים 26-27.3.2024 ו-13.3.2024.

113. גם החוקרים איתי רמות (ביום 6.2.2024) ואושרה אבירם (ביום 6.2.2024) נחקרו בעניין חקירות של עדים ביום 9.10.2016 ללא אישור של היועץ המשפטי לממשלה, בדרך של שימוש בהשלמות החקירה בתיק המעונות לצורך כך.

114. ועוד ועוד.

115. המשמעות היא, שגם אם המסמכים שהמאשימה מבקשת להציג לסנייץ (בדימוס) חבקיין לא היו חומרי חקירה שחלים עליהן הוראות סעיף 77 לחוק סדר הדין הפלילי, ממילא לא ניתן להציג מסמכים אלה לראשונה במהלך חקירתו הנגדית של סנייץ (בדימוס) חבקיין, כראיות הזמה – שכן המאשימה כלל לא הופתעה מטענות ההגנה.

116. משעה שהמאשימה ידעה, ידוע היטב, מהי יריעת המחלוקת בעניין זה – לכל המאוחר החל מחקירתו של סנייץ משולם – חלה עליה החובה לגלות את מכלול המסמכים הרלוונטיים בחקשר זה. המאשימה לא עשתה כן. להפך, המאשימה התנגדה לבקשת הגילוי של ההגנה בעניין זה.

117. במצב דברים זה, המאשימה מנועה, גם מטעמים אלה של הפרת חובות הגילוי, מלבקש להציג את המסמכים כעת.

118. בשולי הדברים תתייחס ההגנה לטענת המאשימה בסעיף 16 לבקשתה כאילו העניין הנוכחי דומה לאירועים שכבר התרחשו בעבר במהלך עדותם של ח"כ סעדה וסנייץ (בדימוס) שרצר. המאשימה הפנתה לכך שבמסגרת עדותו של מר סעדה הוגשו שני מכתבים נוספים מטעם באי כוחו של מר ריטמן (שהוגשו בהסכמת ההגנה). בנוסף, הפנתה המאשימה להגשה שבוצעה במהלך עדות מר שרצר של הודעה שהוחלפה בינו לבין ראש מח"ש הנוכחית.

119. מדובר במקרים שלא דומים כהוא זה למקרה הנוכחי.

120. במקרה שם, העדים ח"כ סעד וסנייץ (בדימוס) שרצר העידו על נושאים שהם מוחוץ לכתב האישום (בקשר עם חקירתו של ניצב ריטמן ועם חקירות מח"ש שקשורות לתיקי ראש הממשלה). המסמכים האלה הם לא חלק מחומרי החקירה בתיק, לא היו אמורים להיות חומרי חקירה בתיק, ועסקו בנושאים שהתבררו באופן מעמיק לראשונה במהלך העדות של ח"כ סעדה וסנייץ שרצר.

121. המקרה שנידון עתה בפני בית המשפט הנכבד שונה בתכלית. מדובר בסוגייה שנטענה על ידי ההגנה מראשית ההליך; מדובר במסמכים שהיו צריכים להיות מגולים להגנה מראשית ההליך – לרבות בהחלטה מפורשת של בית המשפט הנכבד; מדובר בסוגייה שנידונה ונתקרה על ידי ההגנה לאורכה ולרוחבה של פרשת התביעה.

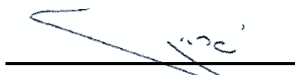
122. עיקר העיקרים – החומרים בעניין ריטמן והתכתבויות שרצר לא היו בידי המאשימה, ממילא המאשימה לא החליטה במודע ביחס לחומרים אלה אם למסור אותם להגנה (באופן חלקי, באופן מלא או בכלל לא).

123. בנסיבות אלה, ההפניה לעניינם של ח"כ סעדה וסנייצ שרצר דווקא מחזקת את טענת ההגנה כי לא ניתן להציג ולהגיש במהלך עדותו של סנייצ חבקיך את המסמכים המבוקשים.

### ו. סוף דבר

124. נוכח כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את בקשת המאשימה להציג לסנייצ חבקיך מסמכים הקשורים לאישורי היועץ המשפטי לממשלה שלא גולו על ידה לאורך כל פרשת התביעה.

  
 \_\_\_\_\_  
 נועה מילשטיין, עו"ד

  
 \_\_\_\_\_  
 ישראל וולנרמן, עו"ד  
 ב"כ ראש הממשלה

  
 \_\_\_\_\_  
 עמית חודד, עו"ד